

JARNÍ DOMOVÁČEK

2018

Probudil se malý brouček na stráni,
probudil se ze zimního dřímání.
Rozhlíží se, jestli jaro přichází
a jestli mu ještě něco neschází.
Schází, schází, broučku, - více sluníčka,
aby nám rozkvést mohla každá kytička.
Aby bylo zase slyšet zpívání,
na zahradě, v lese, na stráni...

JARNÍ PRANOSTIKY

- Bouřka v březnu klade na dobrý rok.
- Březen bez vody, duben bez trávy.
- Březen hřmí – květen sněží.
- Březen, za kamna vlezem.
- Březnový sníh škodí polím.
- Druhdy i v březnu hýl na nos se posadí.
- Lépe býti od hadu uštknutu, nežli v březnu od slunce ohřitu.
- Suchý březek, chladný máj – bude humno jako ráj.
- Suchý březek, mokrá máj – bude humno jako ráj.
- O svatém Tomáši sníh bředne na kaši.
- Zima, kterou Tomáš nese, dlouho námi ještě třese.
- Mrzne-li na den Čtyřiceti mučedníků, přijde ještě čtyřicet ranních mrazíků.
- Na svatého Řehoře led plave do moře, žába hubu otevře, čáp letí od moře a šelma sedlák, který neoře.
- Na svatého Řehoře šelma sedlák, který neoře.
- Mráz po svatém Josefu neuškodí květu.
- Nenajde-li led Matějova pila, najde Josefova širočina.
- Březen, za kamna vlezem. Duben, ještě tam budem.
- Duben hojný vodou, říjen pivem.
- Duben chladný a deštivý, úroda nás navštíví.
- Dubnové sněhy pole mrví.
- Mokrá duben a pak květen chladný, k sýpkám i senu přístup řádný.
- Sníh dubnový jako mrva pohnojí.

- V dubnu čas a panský kvas.
- Zahučí-li v dubnu hrom, nebojí se mrazu strom.
- Deštivý květen – žíznivý říjen.
- Chladno a večerní mlhy v máji, hojnost ovoce a sena dají.
- Je-li už máj zahradníkem, není stodol milovníkem.
- Jestli v máji neprší, červen to dovrší.
- Když máj vláhy nedá, červen se předá.
- Když se v máji blýská, sedlák si výská.
- Květen – čas z květin pleten.
- Májová kapka platí za dukát..
- Májová vlažička – naroste travička.
- Májový deštíček - poroste chlebiček.
- Mokrý máj – v stodole ráj.
- Na mokrý květen přichází suchý červen.
- Roj, který se v máji rojí, za plný vůz sena stojí.
- Studený máj, ve stodole ráj.
- Suchý březen, chladný máj – bude humno jako ráj.
- Svatba v máji volá na máry.
- V květnu-li hrom se ozývá, v červnu zřídka mrholívá.
- V máji aby ani hůl pastýřova neoschla.

VELIKONOCE

Velikonoce patří k nejstarším svátkům vůbec. Z dob předkřesťanských bylo jejich základní podstatou vítání přicházejícího jara a vítězství života nad smrtí. V dnešní době se svátek slaví převážně barvením vajíček, pečením beránka a šleháním pomlázkou. Pamatujte ale na to, že si suroviny a ozdoby musíte nakoupit s časovým předstihem. Na Velikonoční pondělí budou totiž v rámci nového zákona větší obchody zavřené.

Na Velikonoce se řada lidí těší nejen kvůli příchodu jara a hezkého počasí, ale i pro několik dnů volna. Státním svátkem je jak Velký pátek, tak i Velikonoční pondělí. **Zatímco v prvně jmenovaný den budou mít obchody otevřeno, u toho druhého se zákazníci setkají se zavřenými dveřmi.**

Velikonoční čas začíná v **podstatě Popeleční středou**, kdy startuje čtyřicetidenní postní období. Letos to bylo 14. února. Křesťané by tak ze svého jídelníčku měli vynechat maso.

Půst končí 25. března na Květnou neděli, kterou začíná svatý týden před Velikonocemi. Připomíná se jí Kristův slavný vjezd do Jeruzaléma několik dnů před jeho umučením.

Konec března ale přináší také přetočení **ručičky u hodin z 2:00 na 3:00 a probouzení přírody. Právě to se v pohanských dobách o velikonočním čase oslavovalo.**

Na **Sazometnou středu** se vymetají saze z příbytků. Domy se čistí a připravují na svátky. Co se týká **Zeleného čtvrtka**, tak na něj připadá nespočet zvyků. V dřívějších dobách se v tento den **měla jíst jen zelená strava – zelenina.**

Velký pátek je prožíván jako den půstu ve znamení smutku, ticha a rozjímání. Je připomínkou dne smrti a ukřižování Ježíše Krista. V mnoha kostelech se tento den koná pobožnost křížové cesty.

Bez masa či radovánek: Křesťanům Popeleční středou začal půst. Potrvá 40 dnů

Bílou sobotou končí dlouhotrvající půst. Neslaví se mše svatá a další svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření. **Velikonoční**

neděli nazvali křesťané „**dnem Páně**“. Pravidelně se začali scházet k eucharistickému „**lámání chleba**“.

Na **Velikonoční pondělí** chodí chlapci dům od domu za děvčaty se spletenými pomlázkami. **Šlehaří je a vinšují, za odměnu dostanou malovaná vajíčka či sladkou drobnost. Na některých místech je zvykem, že v úterý chodí s pomlázkou děvčata, jinde polévají chlapce vodou.**

Velikonoce jsou, jak bylo zmiňováno, **původně pohanským svátkem jara**. Židé dali tomuto svátku nový význam svátkem **Pesach**, což znamená uchránění nebo ušetření a to přibližně před 3500 lety. Je to oslava osvobození a vyvedení židovského národa z egyptského otroctví.

Velikonoce dostaly před dvěma tisíci lety nynější význam Kristovou smrtí a biblickým zmrtvýchvstáním. **Jde o nejdůležitější křesťanský svátek. Velikonoční neděle se slaví první neděli po prvním jarním úplňku. Letos připadá Velikonoční neděle na 2. dubna.**

Masopust

(lidově *ostatky, fašank*, morav. *voračky, voráci, končiny*¹ či obecně **karneval**) je třídní svátek, jakož i slavnostní období mezi Vánocemi a postní dobou. Zatímco jeho počátek, který nastává po svátku Tří králů (6. ledna), má pevné datum, tak jeho konec na Popeleční středu je závislý na datu Velikonoc a končí tak v rozmezí od poloviny února do počátku března. Masopustní zvyky mají zřejmě původ v předkřesťanských slovanských oslavách konce zimy. Podobně se slaví i v jiných slovanských zemích, třeba v Rusku se tento svátek nazývá maslenica a figuruje v něm i některé podobné postavy jako v českém masopustu, například kobyly nebo medvědi. Jiný výklad původu masopustu vychází z římského náboženství, které s předjařím spojovalo vegetační a plodnostní božstva, jako je Bakchus.

V původním smyslu jde o „opuštění masa“ (slovo karneval pochází nejspíš z italského *carne levare*, „dát pryč maso“). Masopust pak představoval období hodování a veselí mezi dvěma postními dobami. Během něj probíhaly taneční zábavy, zabijačky a také svatby. Vrcholí posledním čtvrtkem tohoto období, zvaným Tučný čtvrtek, spojeným se zabijačkou a hostinou. Poslední tři dny, tedy o masopustní neděli, v pondělí a úterý, které jsou zvány ostatky, končiny, fašank či přímo masopust, se konají různé rituální úkony, průvod masek, scénické výstupy a končí taneční zábavou.

V současném slova smyslu je však význam karnevalu obecný a nevázaný na určité období. Jde o taneční zábavy, hýření, lidové zábavy v maskách, maškarní bály.

Nejznámějším tanečním karnevalem ve světě je karneval v Rio de Janeiru, dalším známým je v Santa Cruz de Tenerife.

Masopust, a zvláště několik posledních dní tohoto období (fašank, fašanky, končiny, bláznivé dny, konec masopustu), byl pro lidi v minulosti oficiálním svátkem hodování, během kterého bylo třeba se dosyta najíst. Pak následoval dlouhý čtyřicetidenní půst. V době masopustu se na královském dvoře konaly hostiny, ve městech tancovačky, na vesnici vepřové hody. Těm, kdo se slávy nezúčastnil, se posílala bohatá výslužka, kdysi na Moravě zvaná „šperky“ a v Čechách „zabijačka“. Výslužka většinou obsahovala ostatky, huspeninu, klobásy, jelítka, jitrnice, ovar, škvarky.

Masopust končil v noci před Popeleční středou, kdy ponocný zatroubil na roh a rychtář všechny vyzval k rozchodu. Druhý den (na Popeleční středu) naposledy se konzumovaly masné rohlíky s kávou nebo mlékem, dopoledne ještě byla povolena kořalka. Oběd však už byl přísně postní, což většinou bývala čočka s vajíčkem, sýr, chléb, vařená krupice, pečené brambory.

Karneval a masopust v Římě

Karneval (u Římanů původně *Carnival*) nebyl ani tak maso-pust, neboť pro masopust měli Římané výraz *carniprivium*, ale spíš označení onoho konkrétního zahájení masopustních svátků. Tedy dne, kdy se všichni dosyta najedí, aby byli silní na následující postní období. Carni-val ve významu nabytí síly (*valere*) z masa (*caro*, genitiv *carnis*). Carnival tedy označoval spíše jeden konkrétní den spojený s hodováním a maškarami, než celý masopust.

Masopust v Česku v jednotlivých regionech

Dřevěné šavle k tanci

V některých regionech (Chodsko, Doudlebsko, Hlinecko, Strání aj.) je součástí oslav obřadní průvod masek, který obchází s muzikou vesnice. Tento akt konají zvláště vypravené skupiny lidí ve specifickém ustrojení a se specifickým chováním, mající dlouhou tradici. Mnohde se vybírá do košíku kořalka, vejce, slanina, koblihy^[8] nebo Boží milosti. Ty jsou později společně konzumovány v hospodě během večerní zábavy.

V některých obchůzkách se dostává do ústřední role tanec, především obřadní tance mladíků, zvaných ve Strání „pod šable“. Podobně tančí u každého domu na

Uherskobrodsku „bobkovníci“, na Hlinecku „Turci“. Při večerní zábavě se konají další obřadní tance, například „na len“, „na konopě“, „žabská“ apod. V mnoha dalších lokalitách se koná obchůzka bez těchto obřadních prvků a je tak již jen prezentací masek a formou venkovské (eventuálně i městské) lidové zábavy, která se váže k určitému datu.

Zachoval se kronikářský záznam, že český král Vladislav II. k sobě pozval měšťany a slavil s nimi po tři dny masopust. Součástí programu byl *pochodňový zpěv*. V roce 2010 byly Masopustní průvody s maskami na Hlinecku zapsány na Listinu světového přírodního a kulturního dědictví UNESCO.

MASOPUSTNÍ PRANOSTIKY

Slaměný – jedna z tradičních masopustních masek

Masopustní úterý

- Masopust na slunci – pomlázka v Senci.
- Konec masopustu jasný – len krásný.
- Krátký masopust – dlouhá zima.
- Na ostatky lužky – budou jabka, hrušky.
- Jaké jest masopustní úterý, taková bude Veliká noc.
- Bude-li příjemné povětrí (v masopustní úterý), bude dosti hrachu.
- Teče-li v úterý masopustní voda kolejem, bude úrodný rok na len.
- Bude-li v úterý masopustní neb v středu (Popeleční) vítr aneb vichr, tehdy celý půst větrný bude.
- Masopust na mrazu – někdo přijde k úrazu.
- Je-li rybník na masopustní úterý zmrzlý – čeká nás neúroda po celý rok.

Popeleční středa

- Jaké je počasí o Popeleční středě, takové se drží celý rok.
- Suchý půst – úrodný rok.
- „Pes padá vždy na všechny čtyři nohy!“ (Jen o Popeleční středě padá pes na všechny čtyři nohy, členové královské rodiny házeli psy z oken svých hradů a zámků. Pokud tento proces pes nepřežil byl špatné krve.)

Postní doba

Postní doba či půst je v křesťanství období přípravy na Velikonoce. V západní církvi začíná postní doba Popeleční středou a trvá 40 dní (kromě nedělí). Ve východních církvích začíná „Velký půst“ v pondělí 7. týdne před Velikonocemi a končí v pátek 9 dní před Velikonocemi.

Význam křesťanského postu

Půst se v křesťanském smyslu netýká pouze zdržení se jídla a abstinence, ale může zahrnovat i jiné projevy jako např. almužnu či dobré skutky. Účelem postu má být soustředění věřícího na jeho duchovní růst v rámci přípravy na největší křesťanské svátky roku – Velikonoce.

Význam postní doby

V postní době má člověk pracovat na proměně a obnově svého života, aby mohl žít opět plně jako křesťan. Má v této době obnovit autentické vztahy, navázat znovu dialog s druhými, odpočinout si a vrátit se k tomu, co činí život křesťana křesťanským. Nemělo by ale jít pouze o lidské úsilí, neboť křesťanská teologie a spiritualita považuje půst za Boží milost, kdy člověk naslouchá Božímu slovu a svůj život podle něho uzpůsobuje.

Postní doba je též obdobím přípravy katechumenů na křest a provázejí je v tuto dobu zvláštní liturgické obřady. Mezi dny postní doby, které nesou tradiční označení, patří ještě 4. neděle postní, zvaná Laetare, a 6. neděle postní, běžněji Květná neděle, jako připomenutí dne vjezdu Ježíše do Jeruzaléma.

Liturgická barva postní doby je fialová. Začíná Popeleční středou, trvá (nepočítaje v to neděle) 40 dní a celá doba vrcholí Svatým týdnem, při němž si křesťané připomínají ukřižování Ježíše Krista a končí velikonočním triduem (to začíná na Zelený čtvrtek večer, pokračuje Velkým pátkem a Bílou sobotou, posledním dnem postní doby, a vrcholí Velikonoční vigilií ústící do

neděle Zmrtvýchvstání Páně). Celá postní příprava směřuje k radostné oslavě Velikonoc, které jsou pro křesťany svátky Kristova vzkříšení z mrtvých.

Postní praxe

Postní praxe byla v minulosti poměrně namáhavá, nejedlo se maso, ryby, vejce a mléčné produkty a bylo zvykem jíst jednou denně. Současná postní praxe katolické církve zavazuje katolíky od 14 do 60 let. Na Popeleční středu a Velký pátek jako dny přísného postu je dovoleno sníst pouze jedno velké jídlo denně. Krom toho existuje ještě půst od masa, předepsaný pro tyto dva dny a všechny pátky roku. Tento páteční půst je ale možné nahradit jiným skutkem pokání.

Neděle postní doby

Někdy se lze setkat s označením jednotlivých nedělí podle mešních antifon:

Název neděle	Latinský název (u 1.–5. neděle úvodní slovo vstupní antifony)		Lidové pojmenování
1. neděle postní	<i>Invocavit</i>	<i>Invocavit me</i> = Povolal mne	Černá, liščí
2. neděle postní	<i>Reminiscere</i>	<i>Reminiscere miserationum tuarum</i> = Rozpomeň se na své smilování	Pražná, suchá
3. neděle postní	<i>Oculi</i>	<i>Oculi mei semper ad Dominum</i> = Mé oči stále vyhlíží Pána	Kýchavá
4. neděle postní	<i>Laetare</i>	<i>Laetare Ierusalem</i> = Raduj se, Jeruzaléme	Družebná
5. neděle postní	<i>Judica</i>	<i>Iudica me Deus</i> = Zjednej mi právo, Bože	Smrtná

Květná neděle	<i>In Palmis</i>		Květná
---------------	------------------	--	--------

Svatý týden

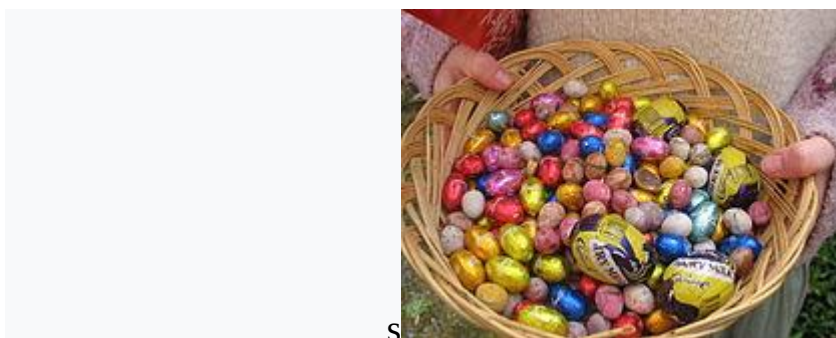
Tradiční názvy jednotlivých dní

Den v týdnu	Pojmenování
Neděle	Květná
Pondělí	Modré a říká se i Žluté
Úterý	Šedivé
Středa	Sazometná, lidově také Smetná nebo Škaredá
Čtvrtek	Zelený
Pátek	Velký
Sobota	Bílá
Neděle	Boží hod Velikonoční

.Svatý týden neboli **Pašijový týden** je významné období křesťanského liturgického roku, ve kterém křesťané téměř všech vyznání si připomínají poslední týden Ježíšova pozemského života, jeho smrt na kříži a vzkříšení.

Svatý týden začíná Květnou nedělí a končí Velikonocemi (nedělí Vzkříšení). Některé dny Svatého týdne jsou označeny zvláštním přívlastkem: Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota.

Mezi tradiční zvyky spojené se Svatým týdnem patří „odlet zvonů do Říma“. Při Gloria na Zelený čtvrtek se naposledy rozezní zvonů a varhany, které umlknou až do Velikonoční vigilie. Místo zvonů se používají dřevěné řehtačky a klapače (s tímto zvykem se lze setkat zejména v oblastech se silnými folklórními tradicemi, např. na Slovácku, Valašsku, Chodsku či na Šumavě).

Velikonoční vajíčka se jí na Červené (Velikonoční) pondělí

Zvyklosti spojené s jednotlivými dny

- **Škaredá středa** nebo také sazometná středa: jméno získala podle toho, že se tento den vymetaly komíny. Podle lidové pověry se v tento den lidé neměli mračit, aby se nemračili všechny středy v dalším roce. Škaredá středa přísluší do pašijového týdne, v tento den se Jidáš mračil na Ježíše.
- **Zelený čtvrtek:** Český přívlastek *zelený* byl převzat z němčiny, kde zkomolením původního názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) vznikl Gründonnerstag (zelený čtvrtek). Podle pověry se v tento den jedla zelená strava (špenát, zelí atd.), aby byl člověk celý rok zdravý. O Zeleném čtvrtku se při liturgii naposledy rozeznívají kostelní zvonů a utichají až do velikonoční vigilie („odlétají do Říma“; viz též pověsti o zvonech), místo zvonů a zvonků nastupují řehtačky, klapačky a hrkači.
- **Velký pátek,** den Kristova ukřižování, je v lidových pověrách spojován s poklady a v tento den se nemělo nic půjčovat, protože půjčená věc by mohla být očarována; nesmělo se hýbat se zemí (rýt, kopat, okopávat) ani prát prádlo, protože by bylo namáčené do Kristovy krve.

Velikonoční symboly

Beránek představoval v židovské tradici Izrael jako Boží stádo, které vede Hospodin. Zároveň Židé při svém svátku pojídají beránka jako připomínku svého vysvobození z Egypta. V křesťanství je beránek jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť obrazně podle křesťanské víry on je beránek, obětovaný za spásu světa.

Kříž je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Tento trest patřil k trestům nejvíce krutým a ponižujícím. Tento symbol je ale mnohem starší. Ukřižování odpovídá zimnímu slunovratu, kdy Slunce vstupuje do souhvězdí Jižního kříže.

Bohoslužba velikonoční vigilie začíná zapálením **velikonočního ohně**, který symbolizuje vítězství Ježíše Krista nad temnotou a smrtí. Od tohoto ohně se pak zapaluje velikonoční **svíce** (paškál). Ta je v mnoha kulturách chápána jako znamení života. Takto zapálená svíce se v průběhu velikonoční bohoslužby noří do křestní vody, je ozdobena znamením kříže a symboly A a Ω , tj. začátku a konce věků, jimiž je Kristus. Tato svíce se potom zapaluje po celou velikonoční dobu až do letnic a při každém křtu, aby se naznačilo, že křest patří k Velikonocům. Tato svíce se též rozžihá při křesťanském pohřbu na znamení toho, že zemřelý stejně jako Kristus prošel branou smrti; a církve se za něj modlí, aby vstal k novému životu s Bohem. Pálení čarodějnic či Beltain je pohanskou obdobou (například Pääskkärring) a například ve Finsku se koledníci převlékají za čarodějnice. Oheň zde symbolicky očišťuje od zlého ze zimního období.

Dalším z velikonočních symbolů je **vajíčko**, symbol nového života, neboť samo zárodek života obsahuje. V mnoha kulturách je vejce symbolem plodnosti, života a vzkříšení. Už ve starověkém Egyptě či Persii se na svátky jara barvila červeně vajíčka (červená jako symbol dělohy). Zdobení skořápek vajec však může sahát až do pravěku. V souvislosti s lidovou tradicí se zvyk tato vejce malovat udržuje i nadále (označení „kraslice“ je pak odvozeno od červené barvy). Důvodem pojídání vajec o Velikonocích byla zřejmě i skutečnost, že vejce se nesměla jíst v postní době jakožto lacticinie. V západním křesťanství se

vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, jako symbol nesmrtelnosti. Ve východním křesťanství se červené vykládá jako krev Krista.

Kočky symbolizují palmové ratolesti, kterými vítali obyvatelé Jeruzaléma přicházejícího Krista. Tradičním křesťanským zvykem je jejich svěcení na Květnou neděli a používání popela z jejich spálení o Popeleční středě.

Ačkoli mnoho nenáboženských tradic má své kořeny v křesťanské symbolice, některé velikonoční symboly můžeme vystopovat až z předkřesťanské doby. Například zajíček má zřejmě původ v pohanských rituálech oslavujících příchod jara, avšak např. v byzantské ikonografii představoval zajíc Krista. Symbolika zajíce pochází z tradice oslav svátku pohanské bohyně plodnosti Eostre. Z jejího jména je odvozeno slovo Easter, anglický název křesťanských Velikonoc. Podle legendy bohyně Eostre proměnila ptáčka, který umrzl ve vánici, v zajíce. On pak z vděčnosti každé jaro kladl vejce jako pták.

Křen symbolizuje hřebíky či hořkost utrpení Krista. Zvyk pojídat křen o Velikonocích se udržuje především v Polsku, Rakousku a Slovinsku. Odpovídá židovské tradici, kdy o pesachu se pojídá jako hořká bylina (*maror* symbolizující utrpení při Exodu) při Seder, kdy se také pojídá kost z beránka či *bejca* (vejce).

Mléko s medem symbolizuje dvojedinost Krista. Ve formě tzv. jidáše symbolizuje provaz Jidáše Iškariotského. Mléko a strdí symbolizuje zaslíbenou zem z Exodu, což je přejato i do legendy o Praotci Čechovi. S beránčím Amonem byl ztotožňován i Zeus, který byl jako mladý krmen mlékem a medem. Dvojediný Amon-Re má slzy, ze kterých se zrodili lidé a které symbolizují med nebo včely. Reova manželka Hathor (respektive Mut) je krávi bohyní mléka (symbolizuje Mléčnou dráhu).

Gratulujeme k životnímu jubileu našim uživatelům.

Své narozeniny oslavili pánové a dámy:

Čechová Marie Gondeková Hana Nová Antonie
Ščotková Elisabeta Tokošová Věra Vrublová Františka
Sohr Rudolf Hošková Marie Janošková Bohumila
Podolák Pavel Sporek Jaroslav Wronová Anna
Bajgerová Eva Bakošová Irena Chobot Antonín
Stachelová Jarmila Švrčina Josef Ťulpíková Karla

Přivítali jsme mezi sebou dámy: paní - Bajgerovou
Evu, Čemengovou Annu a Tydlačkovou Zdeňku

Rozloučili jsme se s:

paní Ryljakovou Matildou, Kunčíkovou Marií,
Svobodovou Karlou a panem Švrčinou Josefem

Výběr zajímavých akcí, které jsme uskutečnili: prosinec 2017 – únor 2018

- **Mikulášské rejdní** – rozsvícení vánočního stromku na zahradě, k tanci, zpěvu a poslechu hrála skupina „Škrpál“
- **Návštěva vánočního jarmarku ve městě** – rozsvícení vánočního stromu ve městě, tradice, řemesla, poslech hudby, občerstvení – tradiční vánoční pochoutky
- **Mezi námi** – akce ve spolupráci s dětmi ZŠ ve Vrbně pod Pradědem – výroba voňavých svícnů, převzetí vlastnoručně vyrobeného Betléma
- **Vánoční tradice včera a dnes** - lití olova
- **Soutěž ve společenských hrách** – pexeso, kostky, Člověče, nezlob se
- **Kulturní akce** – vystoupení dětí ZŠ a DD ve Vrbně pod Pradědem, předvedení pásma pohádek (jedna z pohádek ve znakové řeči)
- **Ježíškova vnučata** – převzetí dárků „na míru“, tj. dárky na přání
- **ADRA** – převzetí dárků představiteli společnosti
- **Návštěva vernisáže obrazů** – Růžena Urbanová a její obrazy malované pastelkami – STŘECHA
- **Mezi námi** – výtvarné tvoření s dětmi z MŠ Jesenická ve Vrbně, „Zimní krajina“ – zmizikování, zpěv písní
- **Vernisáž fotografií** – „Oči jsou okna do duše“ – návštěva vernisáže fotografa Josefa Danyiho ve Střeše
- **Vaříme** – nezačínáme ani v praktických činnostech – těstovinový salát, různé druhy pomazánek, jednohubky
- **Bedřich Smetana: Vltava**. Zajímavosti ze života Bedřicha Smetany, obsah díla Vltava, poslech
- **Jedeme v tom společně** – zahájení tréninku na 3. ročník mezinárodního projektu v jízdě na rotopedech
- **Hudební produkce skupiny Škrpál** – konec masopustu, tradiční zahájení půstu. Na lidovů notečku, písně našeho mládí i pozvánka do dalekých destinací vonících mořem
- **Beseda s Policií ČR** – BESIP, vidět a být viděn. Převzetí propagačních materiálů a reflexních pásek

ČLÁNEK DO ZPRAVODAJE

Venku se střídá -10° se 2° Celsiovými, -15° s 0° Celsiovým, tu taje sníh, tu tam ledovice, všude krtince a jen zmatený květ sedmikrásky sleduje, jak v tomto přiblíženém čase lítají vzduchem orthomyxoviry jak silvestrovské rachejtle...

Koho imunita má dovolenou, toho virové napadnou. Ať je to ten nebo ten bude skuhrat celý den...

Ještěže existuje vakcína a očkování. Naši uživatelé si hoví v klídečku, mírečku a pokojíčku, neb protilátky jim klokotají tělem a virům se nastavují jak squashácká zeď, takže ať si je Á nebo Bé, bez šance jsou oboje...

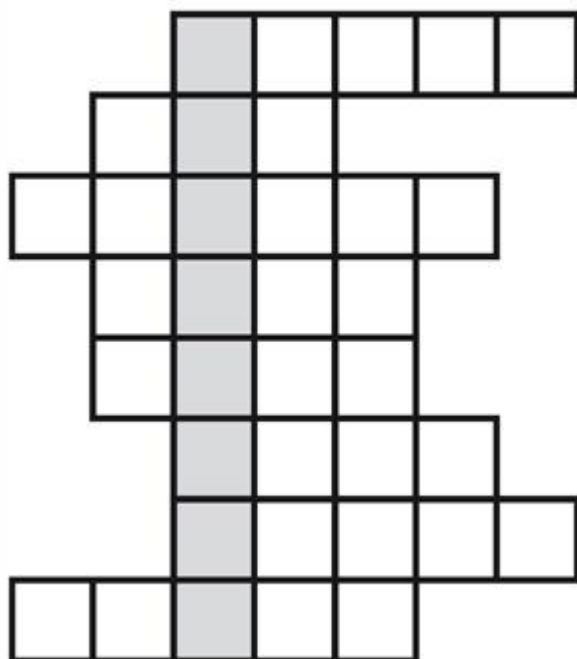
Konec masopustu a nastávající čtyřiceti denní půst avizuje blížící se příchod jara. Tuto radostnou událost jsme u nás podpořili akcí „Se Škrpálem zpíváme, jaro opět vítáme“. Hudební produkce naší oblíbené skupiny nás neklamala. Zapěli jsme si nejen na lidovů notečku, ale tklivé melodie a podmanivý hlas pana Košaře s doprovodem, nás pozvaly do nejedné přímořské destinace. Hlasivky sice dostaly zabrat, ale příjemný pocit prožitku v nás přetrvává stále.

Blížící se jaro a s ním spojené vycházky do okolí, mají nejedno úskalí. Tiráci se tady prohánějí jak Ledecká na super G v Pchjongčchangu, a skákat před nimi do příkopu jak Němci do krytu – už nám, kolena, kyčle ani kotníky nedovolují. Proto nás svou návštěvou poctili také příslušníci Policie ČR, aby nám poradili, jak v takových situacích jednat a pohyb na vozovce byl pro nás co nejbezpečnější. Hold vidět a být viděn...

Kromě toho si na túry zvyšujeme i fyzickou kondici – pilně trénujeme na blížící se zahájení „Jedeme v tom společně 3 – tentokrát Po vlastech československých“, do jehož realizace je v současné chvíli zapojeno již 55 domovů z Čech, Moravy, Slezska i Slovenska.

A tak i vám přejeme stálé zdraví, úspěšný boj s viry – ať už s chřipkovými či jinak nachlazeninovými, aby se pro vás nestala jedinou turistikou ta noční, urinová.

Velikonoční křížovka

WWW.KAPESNICEK.CZ

pátý den v týdnu

parník

ovoce podobné grepu

mašinka

horký nápoj dospělých

chladné roční období

opak začátku

část těla s očima

2 - 3

5	1				7	6		
	4						9	8
			4	6	3			2
	8	7	6	3		4		
1								3
		6		2	1	5	8	
3			5	8	9			
2	6						7	
		4	2				1	9

Zatracená demokracie. Než si zvolí, kterou můžeme sežrat, tak asi pojdu hladý !

kreslenyvtip.cz

Ty mě s tou pomlázkou tak štveš, medvěde. A já vůl se na ty Velikonoce tak těšil...